

6. eller 7. juni 1864

SENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

RECIPIENT

Jens Adolf Jerichau

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Sender's location:

London

Recipient's location:

København

Mentioned people:

William Powell Frith

Carl Joachim Hambro

Agnete Jerichau

Marie Jerichau

Sophie Jerichau

Helene Wüsthoff

Archive:

Det Kongelige Bibliotek

TRANSCRIPTION

[Den 6. eller 7. juni 1864]

Min elskede Adolf! Tak for Dit kjære Brev, som jeg neppe mere ventede og som netop derfor var mig dobbelt kjær endog det bærer det melankoliske Præg, som jo i saa sørgelige Tider som de der betegner vores ulykkelige Danmarks Forhold ere selvfølgelig. Dette er det sidste Brev Du faaer fra mig min kjære Ven thi Fredag Kl 8 om Aftenen gaaer vi ombord og Ankeret lettes om Lørdagen Kl 8. Dette var drøje Dage for mig dog var det umelig for mig tidligere at blive færdig. Men nu Gud skee Lov er snart hele Reisen overstaaet og jeg vil kunne hvile hjemme. Hvad jeg har gennemgaaet var meget svært paa mange Maaneder, det sværeste af alt er dog Maries¹ Tilstand der i Løbet af Tiden stadig har forværret sig. Mueligen at Opholdet i London uden regelmæssig og praktisk Beskjæftigelse fremkalder disse Paroxysmer² af Utilregnelighed som i de sidste 2 Uger have desværre hyppig gjentaget sig, og at det vil være heldig for hende i det rolige landlege Hjem, ved at gjøre

[2] Nytt eller i det Mindste ved at beskjæftige sig nyttig, at vinde mere Fred. Det som aldeles bestemt træder frem som Forykthed er at hun er aldeles behersket af den Idee at ville komme i Contact med Politiet. Hendes Øjne lyser og hele Ansigtet smiler naar hun seer en af Politibetjentene hvis Opmærksomhed hun hvor hun kan søger at henvende paa sig ved de utroligste Uforskammenheder f Ex at støde til og spytte paa Folk kaste Steen efter dem, og være saa utilgjænelig mod enhver Irettesættelse som muelig. Iforgaaers havde hun ved med andre Børn at have faaet at lege i Square Garden (jeg var ude) sendt en af Børnene efter en Politibetjent for at hente sig, som bragte bud til Helene³, der passede hende fra Balconen. Jeg var ikke hjemme, men jeg vilde have ønsket hun var bleven taget til Politistationen, det vilde maaskee have virket godt. Hun selv sagde til mig igaar i British Museum da jeg bad hende at være en rar Pige: "Jeg er en

[3] uartig Gadepige og jeg ønsker Politiet vilde tage mig saa blev jeg bedre." Dog har jeg maattet tugte hende for ved Frygt at opnaae, hvad hun ikke vil yde for det Godes Skyld. Men det er uhyre haardt, daglig at see dette ulykkelige Barn! der gaaer omkring med et saa forvirret, mørkt og ofte saa ondt Blik, at det skjærer Een i Hjertet, og at høre hende sige næsten uforstaaelig (som hun for det meeste taler naar hun er saaledes) "jeg kan slet ikke lide Dig" dog har hun stadig Bevidsthed af sit eget onde Sind, og lider derunder og til andre Tider er der en Fylde af Kjærlighed i hendes Blik og noget saa ejegodt, saa det er rørende, den Stakkel — og især længes hun efter Danmark og efter Caroline⁴? og Sofie⁵ — og taler

om alt det Gode hun vil gjøre dem, og Helene hader hun fordi hun er tydsk, og vil ikke tale tydsk, det er kun meget sjælden at hun vil bede med mig. Jeg har tænkt om ikke Maries Hjemvee som hun tydelig udtaler sig [4] paa mangfoldige Maader har fremkaldt denne Sindets Irritation thi det er først i de sidste 14 Dage at det er saa galt fat med hende, tidligere var det kun meget sjældent at hun var saaledes utilregnelig, og beskjæftigede hun sig næsten udelukkende med at skrive og studere Engelsk. Hvordan det end er, saa er det godt, ja nødvendig for hendes Skyld at komme hjemme. Du vil finde mig meget medtaget, det falder alle vores Bekjendte paa, som ere yderst gode og elskværdige mod mig, undtagen Hambro⁶, som ikke har taget mindste Notitz af mig. — Mr. Frith⁷ er virkelig blevet min Ven, og det er jeg rigtig glad over, thi jeg føler mig vel der i Huset, han er en dygtig og en ærlig Konstner, og har det godt i Sinde [med] mig, og det er meget værd. Ak hvor jeg længes at fortælle Dig mundtlig om saa meget interessant som jeg har oplevet. Men nu lev vel elskede Ven og glem ikke Din trofaste Hustru E Jerichau

¹ Marie Jerichau

² Paroksysme betyder et voldsomt tilbageanfald eller forværring af sygdom.

³ Helene Wüsthoff

⁴ Agnete Jerichau

⁵ Sophie Jerichau

⁶ Carl Joachim Hambro

⁷ William Powell Frith

